

Dóminus interrogat justum et ímpium : * qui autem diligit iniquitatem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos : * ignis, et sulphur, et spíritus procellarum pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus et justítias diléxit : * æquitatem vidit vultus ejus.

Añã. Nisi diligenter perfeceris corpus meum a carnificibus attréctári, non potest ánima mea in paradísium Dómini cum palma intráre martyrii.

Añã. Vidísti Dómine agónem meum, quómodo pugnávi in stádio : sed quia nólui obedire mandátis princípum, jussa sum in mamílla torquéri.

Psalmus rñb.

Domine quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingreditur sine mácula, * et operátur justítiam :

Qui lóquitur veritatem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua :

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est

in conspéctu ejus malignus : * tíméntes autem Dóminum glóricat :

Qui jurat próximo suo, et non decipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit :

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Añã. Vidísti Dómine agónem meum, quómodo pugnávi in stádio : sed quia nólui obedire mandátis princípum, jussa sum in mamílla torquéri.

Añã. Propter fidem castitátis jussa sum suspéndi in equúleo : adjuva me Dómine Deus meus in tortúra mamillarum meárum.

Psalmus rñb.

Consérva me Dómine, quóniam sperávi in te. * Dixi Dómino : Deus meus es tu, quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntates meas in eis.

Multiplicatæ sunt infirmitates eórum : * póstea acceleravérunt.

Non congregábo conventícula eórum de sanguinibus : * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hereditatis meæ, et cálicis mei : * tu es, qui restitues hereditatem meam mihi.

Funes ceciderunt mihi in præcláris : * etenim hereditas mea præclára est mihi.

Benedícam Dóminum, qui tríbuit mihi intelléctum : * însuper et usque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conspéctu meo semper : * quóniam a dextris est mihi, ne commóvear.

Propter hoc lætátum est cor meum, et exsultávit lingua mea : * însuper et caro mea requiescet in spe.

Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno : * nec dabis Sanctum tuum vidére corruptiónem.

Notas mihi fecísti vias vitæ, adimplébis me lætítia cum vultu tuo : * delectatiónes in dextera tua usque in finem.

Añã. Propter fidem castitátis jussa sum suspéndi in equúleo : adjuva me Dómine Deus meus in tortúra mamillarum meárum.

℞. Elégit eam Deus, et

præelégit eam. **℞.** In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. xix.

In illo témpore : Accesserunt ad Jesum Pharisæi tentántes eum, et dicéntes : Si licet hómini dimittere uxórem suam, quacúmque ex causa? Et réliqua.

Homília sancti Joánnis Chrysóstomi.

Homília lxiiij. in Matth. sub medium.

Dominus noster, quia ad virginitatem hortári grave esse videbátur, a necessitate legis de non solvéndo matrimónio, eos ad cupiditatem illius tráhere studet. Deinde ut eam esse possibilem osténdat, sic inquit : Sunt eunúchi qui ex ventre matris ita nati sunt, et sunt qui ab homínibus eunúchi facti sunt, et sunt qui seipsos castravérunt propter regnum cælórum. Quibus verbis laténter eos ad eligendam virginitatem indúcit, dum eam virtútem esse possibilem ástruit.

℞. Beáta Agatha ingressa cárcerem, expandit ma-

nus suas ad Deum, et dixit: Dómine qui me fecisti vincere tormenta carnificum, * Jube me ad tuam misericórdiam pervenire. *℞.* Dómine qui me creásti, et tulisti a me amórem sæculi, qui corpus meum a pollutione separásti. — Jube.

Lectio viij.

ID autem hoc fere modo confirmat. Cógita tecum, si aut a natúra talis esses, aut ab homínibus eam injúriam passus, quid fáceres, cum et ejúsmodi voluptate caréres, et nullam caréndo mercédem consequeréris? Grátias ígitur nunc Deo agas, quod cum mercéde atque coronis idem sústines, quod illi sine coronis ac præmio tólerant: imo vero non idem, sed multo lévius; tum quia spe erigeris, et consciéntia recte facti; tum quia non ita ingéntibus concupiscéntiæ flúctibus jactáris.

℞. Medicínam carnálem córpori meo nunquam exhibui, sed hábeo Dóminum Jesum Christum, * Qui solo sermóne restáurat univérsa. *℞.* Qui me dignátus est ab omni plaga curáre, et mamíllam meam meo pèctori restituere, ipsum

ínvoco Deum vivum. — Qui. *G*lória Patri. Qui.

Lectio ix.

CUM ergo de illis eunúchis dixerit, qui nisi étiam ipsi mente se contíneant, frustra et inútiliter tales sunt, ac de illis, qui ut regnum cœlórum consequántur, se contínent, subjúnxit rursus, dicens: Qui potest cápere, cápiat: ut alacrióres efficiat eo ipso, quod grave esse opus osténdit, et inefábili benignitate sua nóluit eam rem intra necessitátem legis conclúdere: idque dicéndo, adhuc magis possíbilem esse démonstrat, ut voluntátis stúdiu plus augeátur.

Te Deum laudámus. 20.

AD LAUDES,
et per Horas, Añæ.

1. Quis es tu, * qui venísti ad me curáre vúlnera mea? Ego sum Apóstolus Christi: nihil in me dúbités filia.

2. Medicínam carnálem * córpori meo nunquam exhibui, sed hábeo Dóminum Jesum Christum, qui solo sermóne restáurat univérsa.

3. Grátias tibi ago, * Dómine Jesu Christe, quia memor es mei, et misísti

ad me Apóstolum tuum curáre vúlnera mea.

4. Benedíco te Pater Dómini mei Jesu Christi: quia per Apóstolum tuum mamíllam meam meo pèctori restituísti.

5. Qui me dignátus est * ab omni plaga curáre, et mamíllam meam meo pèctori restituere, ipsum ínvoco Deum vivum.

Capitulum. Eccli. ij.

Confítebor tibi Dómine Rex, et collaudábo te Deum Salvatórem meum. Confítebor nómini tuo: quóniam adjútor et protèctor factus es mihi, et liberásti corpus meum a perditíone.

Hymnus.

Jesu corona Virginum, Quem Mater illa concipit,

Quæ sola Virgo párturit: Hæc vota clemens áccipe.

Qui pergis inter lília, Septus choréis Virginum, Sponsus decórus glória, Sponsisque reddens præmia.

Quocúmque tendis, Virgines

Sequúntur, atque láudibus

Post te canéntes cúrsitant, Hymnósque dulces persónant.

Te deprecámur súpplices; Nostris ut addas sénsibus, Nescire prorsus ómnia Corruptionis vúlnera.

Virtus, honor, laus glória

Deo Patri cum Fílio.

Sancto simul Paráclito, In sæculórum sæcula.

Amen.

℞. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. *℞.* Propterea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Bened. Añæ. Paganórum multitúdo fúgiens ad sepúlcrum Virgínis, tulerunt velum ejus contra ignem: ut comprobáret Dóminus, quod a periculis incendií méritis beátæ Agathæ Mártiris suæ eos liberáret.

Oratio.

Deus, qui inter cétera poténtiæ tuæ miracula étiam in sexu frágili victóriam martyrii contulísti: concéde propítius, ut qui beátæ Agathæ Virgínis et Mártiris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

AD TERTIAM.

Capit. Confítebor. *supra.*
℞. br. Spécie tua, * Et pulchritúdine tua. Spécie.
℞. Inténde, próspere pro-

cède, et regna. Et pulchritudine. *Gloria. Spécie.*

V. Adjuvabit eam Deus vultu suo. *R.* Deus in médio ejus, non commovébitur.

AD SEXTAM.

Capitulum. Eccli. Ij.

Liberasti me secundum multitudinem misericórdiæ nóminis tui a rugiéntibus, præparáti ad escam, de má nibus quæ réntium ánimam meam, et de multis tribulatió nibus quæ circumdedérunt me.

R. br. Adjuvabit eam, * Deus vultu suo. Adjuvabit. *V.* Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus. *Gloria Patri.* Adjuvabit.

V. Elégit eam Deus, et prælégit eam. *R.* In tabernáculo suo habitare facit eam.

AD NONAM.

Capitulum. Eccli. Ij.

Laudabit usque ad mortem ánima mea Dóminum, quóniam éruis sustinéntes te, et líberas eos de manu angústia, Dómine Deus noster.

R. br. Elégit eam Deus, * Et prælégit eam. Elégit. *V.* In tabernáculo suo habitare facit eam. Et prælégit. *Gloria. Elégit.*

V. Diffusa est grátia in lábiis tuis. *R.* Propterea benedíxit te Deus in ætérnum.

IN II. VESPERIS.

Añæ ut in Laud. 678.
Psalmi de Dominica, 150.
et loco ult. Ps. Lauda Jerusalem. 176.

A Capitulo de sequenti.

DIE VI. FEBRUARII.

S. Titi

Episc. et Conf. Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont. [70] præter sequentia. (m. t. v.)

Oratio.

Deus, qui beátum Titum Confessórem tuum atque Pontíficem apostólicis virtútibus decorásti : ejus méritis et intercessióne concède ; ut juste et pie vivéntes in hoc sæculo, ad cœlestem pátriam pervénire mereámur. Per Dóminum nostrum.

Et fit Commem. præced.

Añæ. Stans beáta Agatha in médio cárceris, expánsis má nibus orábat ad Dóminum : Dómine Jesu Christe, magíster bone, grátias tibi ago, qui me fecísti víncere torménta carnificum : jube me Dómine ad tuam immarce-

scibilem glóriam feliciter pervénire.

V. Diffusa est.

Deinde S. Dorotheæ Virg. et Mart. Añæ. Veni sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

V. Spécie tua.

Oratio.

Indulgéntiam nobis, quæsumus Dómine, beáta Doróthea Virgo et Martyr implóret : quæ tibi grata semper éxstitit et mérito castitátis, et tuæ professióne virtútis. Per Dóminum.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.
In Quadrag. Lect. Fidélis sermo. de Communi. [73]

In II. Nocturno.

Lectio Ij.

Item Creténsium Episcopum vix Pauli Apóstoli verbo christiánæ fidei sacraméntis, mysteriisque excúltum, ea sanctitátis luce Ecclesiæ tunc vagiénti effulsisse compértum est, ut inter ejúsdem Doctóris Géntium discipulos mérerit cooptári. Ascítus in partem óneris prædicatiónis, ádeo evangelizándi ardóre, et fidelitáte Paulo éxstitit carus, ut ipse cum

venisset Tróadem propter Evangélium Christi testátus sit, non habuisse réquiem spíritui suo, eo quod Titum fratrem suum ibi non invénit. Et paulo post Macedóniam petens, rursus suam in eum caritátem ita éxprimit : Sed qui consolátur húmiles, consolátus est nos Deus in advéntu Titi.

R. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliábitur ei. *V.* Nihil proficiet inimicus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. — Manus.

Lectio Ij.

Quamóbrem Corínthum ab Apóstolo missus, ea sapiéntia, et lenitáte legatiónis hujus múnere functus est, quæ præsertim de fidélium pietáte elemósynas colligéndas ad sublevándam Ecclesiæ Hebræórum inópiam spectábat, ut Corínthios non solum in Christi fide continúerit, sed étiam desidérium, fletum, æmulatiónem inter eos pro Paulo, qui illos primus instituit, excitáverit. Ad effundéndum interim inter gentes, linguis locisque distinctas, divini verbi se-

men, plúribus terra marique itinéribus reléctis, magnaque ánimifirmitate pro Crucis trophæo curis laboribusque exantlatis, una cum duce Paulo Crete insulam appulit. Cum porro huic Ecclesiæ Episcopus ab ipso Apóstolo deléctus esset, dubitandum non est, quin in eo múnere ita versatus sit, ut, juxta ipsius Pauli præceptoris mónita, seipsum præbúerit exéplum bonórum óperum in doctrina, in integritate, in gravitate.

℞. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea : *Manusenim mea auxiliábitur ei. ℞. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. — Manus.

Lectio vij.

ITaque tamquam lucérna inter eos, qui in idololatriæ et mendaciorum ténébris, véluti in umbra mortis, sedébant, religiósus jubar diffúdit. Tráditur eum inter Dálmatas, ut Crucis vexillum explicáret, strénue consudásse. Tandem meritórum et díerum plenus quarto supra nonagésimum anno pridie Nonas Januárii pre-

tiósa justórum morte obdormívit in Dómino, et sepúltus est in Ecclesiá, ubi ab Apóstolo mínister fúerat constitútus. Hujus nomen a sancto Joánne Chrysóstomo, et a sancto Hierónymo præcipue commendátum, Martyrológio Románo eádem die inscriptum légitur; verum pro ejus die festo cum Officio et Missa in cathólico orbe recoléndum ab utróque clero, primam insequéntem diem líberam summus Póntifex Pius nonus assignávit.

℞. Iste est. [78]

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. x.

IN illo témpore : Desígnávit Dóminus et álios septuaginta duos Et misit illos binos ante faciém suam in omnem civitátem et locum, quo erat ipse ventúrus. Et reliqua. Homília sancti Gregórii Papæ.

Homilia xvij. in Evang.

Dominus et Salvátor noster, fratres caríssimi, aliquándo nos sermónibus, aliquándo vero opéribus admonet. Ipsa etenim facta ejus,

præcépta sunt : quia dum áligere débemus innotéscit. Ecce enim binos in prædicatiónem discipulos mittit : quia duo sunt præcépta caritátis, Dei videlicet amor, et próximi : et minus, quam inter duos, caritas habéri non potest. Nemo enim próprie ad semetípsum habere caritátem dicitur : sed diléctio in álterum tendit, ut caritas esse possit.

℞. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℞. Índuit eum Dóminus lorícá fidei, et ornávit eum. — Et ad portas.

Lectio viij.

ECce enim binos ad prædicándum discipulos Dóminus mittit; quátenus hoc nobis táctus innuat, quia qui caritátem erga álterum non habet, prædicatiónis officium suscipere nullátenus debet. Bene autem dicitur, quia misit eos ante faciém suam in omnem civitátem et locum, quo erat ipse ventúrus. Prædicatóres enim suos Dóminus séquitur : quia præ-

dicatio prævenit, et tunc ad mentis nostræ habitáculum Dóminus venit, quando verba exhortatiónis præcúrrunt : atque per hoc véritas in mente suscipitur.

℞. Sint lumbi vestri præcincti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris : * Et vos símiles homínibus exspectántibus dómínium suum, quando revertátur a nuptiis. ℞. Vigiláte ergo, quia nescitis qua hora Dóminus vester ventúrus sit.

Pro S. Dorothea.

Lectio ix.

Dorothea virgo, ex Cæsará Cappadóciæ, propter Christi confessiónem ab Aprício præside comprehénsa, Chrystæ et Callistæ soróribus, quæ a fide defécérant, tráditæ est, ut eam a propósito removérent. Sed contra factum est : nam eas Doróthea ad cultum christiánæ religiósus redúxit, propter quam étiam martyrium suscéperunt. Quare virgo equúleo diu torta, et palmis cæsa, ad extrémum cápitis damnata, duplicatam virginitátis et martyrii palmam accépit.

Te Deum. 20.

Sihoc Festumalicubialia die celebretur (extra Quadragesimam), et in illa non occurrat Festum simpl. habens Lect. propr. tunc Lectio ix. erit Hinc namque de Comm. Evang. [28]

In Laud. Commem. simpl. Añā. Simile est regnum cœlorum homini negotiātōri quærenti bonas margaritas: inventa una pretiosa, dedit omnia sua, et comparavit eam.

℣. Diffusa est gratia.

Vesperæ a Capit. de seq.

DIE VII. FEBRUARII.

S. Romualdi

Abbatis. Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. [97] præter sequentia. (m. t. v.)

Oratio.

INtercessio nos, quæsumus Dōmine, beāti Romuāldi Abbātis commendat: ut quod nostris mēritis non valēmus, ejus patrocinio assequāmur. Per Dōminum.

Et fit Commem. præced.

Añā. Amāvit eum Dōminus, et ornāvit eum: stolam glōriæ induit eum, et ad portas paradisi coronāvit eum. ℣. Justum.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In Quadrag. Lect. Beātus vir. de Comm. ij. loco. [112]

In II. Nocturno.

Lectio ſb.

Omuāldus Ravēnæ, Sērgio patre, nōbili genere natus, adolēscens in propinquum monastērium Clāssēnsē pœnitētiæ causa secēssit: ubi religiōsi hōminis sermōne ad pietātis stūdiū vehemētius incensus, viso etiā semel et iterum per noctem in ecclēsia beāto Apollināri, quod Dei servus illi futurum promiserat, mōnachus efficitur. Mox ad Marīnum, vitæ sanctitate ac severiōre disciplīna in finibus Venetōrum eo tēpore cēlebrem, se cōtulit, ut ad arctam et sublimem perfectiōnis viam eo magistro ad duce uteretur.

*℣. Honēstum fecit illum Dōminus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductōribus tutāvit illum: * Et dedit illi claritatem ætērnā. ℣. Justum deduxit Dōminus per vias rectas, et ostēdit illi regnum Dei. — Et dedit.*

Lectio v.

Multis sātānæ insidiis, et hōminum invīdia oppugnātus, tanto humi-

lior se assidue jejūniis et oratiōibus exercēbat, et rerum cœlestium meditātiōe, vim lacrymārum profundens, fruebatur: vultu tamen adeo læto semper erat, ut intuentēs exhilarāret. Magno apud principes et reges in honore fuit: multique ejus consilio, mundi illēcebris abjēctis, solitudinem petierunt. Martyrii quoque cupiditate flagravit, cujus causa dum in Pannōniam proficiscitur, morbo, quo afflictabatur cum progredētur, levabatur cum recēderet, revērti cōgitur. *℣. Amāvit eum Dōminus, et ornāvit eum: stolam glōriæ induit eum, * Et ad portas paradisi coronāvit eum. ℣. Induit eum Dōminus lorīcam fidei, et ornāvit eum. — Et ad portas.*

Lectio vj.

IN vita et post mortem mirāculis clarus, spiritu etiā prophetiæ non caruit. Scalam a terra cœlum pertingentem, in similitudinē Jacob patriārchæ, per quam hōmines in veste cāndida ascendebant, et descendebant, per visum cōspēxit, eoque Camaldu-

lenses mōnachos, quorum institūti auctor fuit, designari mirabiliter agnovit. Dēnique cum annos centum et viginti āgeret, et centum ipsos in summa vitæ asperitate Deo servisset, ad eum migravit anno salutis millésimo vigésimo séptimo. Ejus corpus quinquennio postquam sepultum fuerat, integrum repertum, Fabriāni in ecclēsia sui ordinis, honorifice cōditum est.

℣. Iste homo. [105]

In iij. Nocturno, Homil. Grandis fidūcia. ut in Comuni Abbatum. [117]

Vesperæ a Capitulo de sequenti.

DIE VIII. FEBRUARII.

S. Joannis de Matha, Confessoris. Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. [97] præter sequentia. (m. t. v.)

Oratio.

DEus, qui per sanctum Joānnem ordinem sanctissimæ Trinitatis ad redimendum de potestate Saracenorum captivos cœlitus institūere dignatus es: præsta quæsumus, ut ejus suffragantibus mēritis, a captivitate cōrporis et animæ, te ad-

juvante, liberemur. Per
Dominum.

Comm. preced. Añã. Hic
vir despiciens mundum et
terrena, triumphans, divi-
tias celo condidit ore,
manu.

✠. Justum deduxit

In j. Nocturno, *Lectioes
de Scriptura occurrente.*

In *Quadrage. Lect.* Beatus
vir. *de Comm. ij. loco. [112]*

In II. Nocturno.

Lectio ib.

Oannes de Matha,
ordinis sanctissi-
mæ Trinitatis Red-
emptionis Captivorum in-
stitutur, Falcone in Pro-
vincia natus est, paren-
tibus pietate et nobilitate
conspicuis. Studiõrum
causa Aquas Sextias, mox
Parisios profectus, con-
fectoque theologiæ curri-
culo, magisterii lauream
ademptus, doctrinæ et vir-
tutum splendore enituit.
Quibus motus Parisiensis
Antistes, ad sacrum pres-
byteratus ordinem præ-
humilitate reluctantem
promovit, eo consilio, ut
in ea civitate commorans,
sapientia et moribus stu-
diosæ juventuti præluce-
ret. Cum autem in sacello
ejusdem Episcopi, ipso
cum aliis astante, primum

Deo Sacrum offerret, ce-
lesti favore meruit re-
creari. Nam Angelus cân-
dida et fulgenti veste in-
dutus, cui in pectore crux
rubei et cærulei coloris
assuta erat, brachiis can-
cellatis, et super duos ca-
ptivos ad latera positos,
Christianum unum, alte-
rum Maurum, extensis
apparuit. Qua visione in
ecstasim raptus, intellé-
xit protinus vir Dei, se
ad redimendos ab infideli-
bus captivos destinari.

✠. Honestum fecit illum
Dominus, et custodivit
eum ab inimicis, et a se-
ductõribus tutavit illum :
* Et dedit illi claritatem
æternam. ✠. Justum de-
duxit Dominus per vias
rectas, et ostendit illi re-
gnum Dei. — Et dedit.

Lectio b.

QUO vero maturius in
re tanti momenti pro-
cederet, in solitudine se-
cessit, ibique divino nutu
factum est, ut Felicem Va-
lésium in ipsa eremo jam
multis annis degentem re-
pererit : cum quo inita so-
cietate, se per triennium in
oratione et contemplatio-
ne, omniumque virtutum
studio exercuit. Contigit
autem, ut dum secum de

rebus divinis prope fontem
colloquerentur, cervus ad
eos accesserit, crucem in-
ter cornua gerens, rubei
et cærulei coloris. Cumque
Felix ob rei novitatem mi-
raretur, narravit ei Joán-
nes visionem in prima
Missa habitam : et exinde
ferventius orationi incum-
bentes, ter in somnis ad-
moniti, Romam proficisci
decreverunt, ut a summo
Pontifice novi ordinis pro-
redimendis captivis insti-
tutionem impetrarent. Ele-
ctus fuerat eo tempore
Innocentius tertius : qui
illis benigne acceptis dum
secum de re propõsita de-
liberat, in festo sanctæ
Agnætis secundo, Laterani
intra Missarum solèmnia
ad sacræ Hostiæ elevatio-
nem, Angelus ei candida
veste, cruce bicolõri, spé-
cie redimentis captivos
apparuit. Quo viso Põn-
tifex institutum approbá-
vit, et novum ordinem
sanctissimæ Trinitatis
Redemptionis Captivõ-
rum vocari jussit, ejusque
professoribus albas ve-
stes cum cruce rubei et
cærulei coloris præbuit.

✠. Amavit eum Dominus,
et ornavit eum : stolam
gloriæ induit eum, * Et ad

portas paradisi coronavit
eum. ✠. Induit eum Dõmi-
nus lorica fidei, et orná-
vit eum. — Et ad portas.

Lectio bj.

SIC stabilito ordine,
sancti fundatores in
Galliam redierunt, primõ-
que cœnobio Cervi frigid-
i in diocesi Meldensi con-
structo, ad ejus regimen
Felix remansit, et Joannes
Romam cum aliquot sociis
reversus est, ubi Innocen-
tius domum, ecclesiam, et
hospitale sancti Thomæ
de Formis in monte Cœlio
eis donavit, cum multis
reditibus et possessioni-
bus. Datis quoque litteris
ad Miramolinum regem
Marochii, opus redem-
ptionis felici auspicio in-
choatum fuit. Tum ad
Hispanias, sub jugo Sara-
cenorum magna ex parte
oppressas, Joannes pro-
fectus est, regumque,
principum, atque aliorum
fidelium animos ad ca-
ptivorum et pauperum
commiserationem com-
movit. Monasteria ædifi-
cavit, hospitalia erexit,
magnoque lucro animá-
rum plures captivos re-
demit. Romam tandem
reversus, sanctisque opé-
ribus incumbens, assiduis

labóribus attrítus, et morbo conféctus, ardentíssimo Dei et próximi amóre exæstuans, ad extrémum devénit. Quare frátribus convocátis, eisque ad ópus redemptiónis cœlitus præmonstrátum effícaciter cohortátis, obdormívit in Dómino sextodécimo Kaléndas Januárii, anno salutis millésimo ducentésimo décimo tértio; ejúsque corpus in ipsa ecclésia sancti Thomæ de Formis condigno honóre tumulátum fuit.

℞. Iste homo. [105]

In iij. Nocturno, Homilia. Sancti Evangélii, fratres. de Communi. [108]
Vesperæ a Capitulo de sequenti.

DIE IX. FEBRUARII.

S. Cyrilli Episc.
Alexandrini
Conf. et Ecclesiæ Doct.
Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont. [70] præter sequentia. (m. t. v.)

In utrisque Vesperis ad Magnificat, Añã. O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Cyrille, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.
℞. Amávit eum.

Oratio.

Deus, qui beátum Cyrillum Confessórem tuum atque Pontíficem divínæ maternitátis beatíssimæ Vírginis Mariæ assertórem invictum effecísti : concéde, ipso intercedénte; ut qui vere eam Genitricem Dei crédimus, matérna ejúsdem protectióne salvémur. Per eúdem Dóminum nostrum.

Commem. præced. Añã.

Hic vir despiciens mundum et terréna, triúmphans, divítias cœlo cóndidit ore, manu.

℞. Justum dedúxit.

Oratio ut supra. 685.

Postea S. Apolloniæ, Añã. Veni sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in æternum.

℞. Diffúsa est.

Oratio.

Deus, qui inter cetera poténtiæ tuæ miracula étiam in sexu fragili victóriam martyrii contulísti : concéde propítius; ut qui beátæ Apollóniæ Vírginis et Mártiris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente,

In Quadrag. vero Lect. Sapiéntiam. de Communi

Doct. [90]

In II. Nocturno.

Lectio íb.

Yrillus Alexandrinus, cujus præcónia non unius tantum vel altérius sunt comprobáta testimónio, sed étiam œcumenicórum conciliórum Ephesini et Chalcedonénsis actis celebráta, claris ortus paréntibus, ac Theóphili Episcopi Alexandrini nepos, adhuc adolescens præceléntis ingénii clara specimina dedit. Litteris ac sciéntiis egrégie imbútus, ad Joánnem Episcopum Hierosolymítanum se cóntulit, ut in christiána fide perficerétur. Alexandriam deínde cum rediisset, Theóphilo vita functo, ad illius sedem evéctus est; quo in múnere ita óptimi pastóris formam ab Apóstolo definitam constánter præ se tulit, ut sanctíssimi Præsulis glóriam mérito sit adéptus.

℞. Inveni David servum meum, óleo sancto unxi eum : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℞. Inveni David enim mea auxiliábitur ei. ℞. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitá-

tis non nocébit ei. — Manus enim.

Lectio v.

Salútis animárum zelo incénsus curas omnes inténdit, ut sibi commissum gregem in fidei et morum integritáte serváret, atque a venenátis infidelium et hæreticórum páscuis defénderet. Hinc tum Nováti ásseclas e civitate expélli, tum Judæos qui furóre acti in cædem Christianórum conspiráverant, juxta leges puniri satégit. Singuláre vero Cyrilli pro cathólicæ fidei incolumitáte eníuit stúdiu contra Nestórium Constantinopolítanum Episcopum, asseréntem Jesum Christum ex Mariá Vírgine hóminem tantum et non Deum natum, eique divinitátem pro méritis esse collátam; cujus emendatióne cum frustra tentáset, eum sancto Cœlestino Pontífici máximo denunciávit.

℞. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℞. Inveni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. — Manus.

Lectio vij.

Celestini delegata auctoritate, concilio Ephesino praefuit, in quo haeresis Nestoriana penitus proscripita est, damnatus Nestorius et a sua sede dejectus, ac dogma catholicum de una in Christo, eaque divina persona, et divina gloriosa Virginis Mariae maternitate assertum; plaudente populo universo, qui incredibili gaudio gestiens, colluculentibus facibus domum deduxit Episcopos. Sed hac de causa Cyrillus calumniis, injuriis et persecutionibus plurimis a Nestorio ejusque fautoribus impetitus fuit; quas ipse patientissime tulit, ita ut de sola fide sollicitus, quidquid adversus eum effutiabant ac moliebantur haeretici, pro nihilo haberet. Tandem pro Ecclesia Dei maximis perfunctus laboribus, plurimisque scriptis editis tum ad ethnicos et haeticos confutandos, tum ad sacras scripturas et catholica explananda dogmata, sancto fine quievit anno quadringentesimo quadragésimo quarto, episcopatus trigésimo secundo.

Leo decimus tertius Pontifex maximus Officium et Missam praeclarissimi hujus fidei catholicae propugnatoris et Orientalis Ecclesiae luminis, ad Ecclesiam universam extendit. **R.** Iste est. [78]

In iij. Nocturno, Homilia.
Ostendit Dñus. **de Communi Doct. j. loco.** [93]
Pro S. Apollonia Virg. Mart.

Lectio ix.

Apollonia, virgo Alexandrina, sub Decio imperatore, cum, ingravescente jam aetate, ad idola sisteretur, ut eis venerationem adhiberet: illis contemptis, Jesum Christum verum Deum colendum esse praedicabat. Quamobrem omnes ei contusi sunt, et evulsi dentes; ac, nisi Christum detestata deos coleret, accenso rogo combusturos vivam minati sunt impii carnifices. Quibus illa, se quamvis mortem pro Jesu Christi fide subituram, respondit. Itaque comprehensa ut combureretur, cum paulisper, quasi deliberans quid agendum esset, stetisset, ex illorum manibus elapsa, alacris in ignem sibi paratum, majori Spiritus

sancti flamma intus accensa, se injecit. Unde brevi consumpto corpore, purissimus spiritus in caelum ad sempiternam martyrii coronam evolavit.

Te Deum laudamus. 20.

In Laudibus Commemor. simplicis, Aña. Simile est regnum caelorum homini negotiatori quaerenti bonas margaritas: inventa una pretiosa, dedit omnia sua, et comparavit eam. **R.** Diffusa est.

Oratio ut supra. 688.

Vesp. a Capit. de seq.

DIE X. FEBRUARII.

**S. Scholasticae
Virginis. Duplex.**

Omnia de Communi Virginum [122] praeter seq.

Oratio.

Deus, qui animam beatae Virginis tuae Scholasticae, ad ostendendam innocentiae viam, in columbae specie caelum penetrare fecisti: da nobis ejus meritis et precibus, ita innocentem vivere, ut ad aeterna mereamur gaudia pervenire. Per Dominum.

Commem. praeced. Aña.
O Doctor. R. Justum.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In Quadrag. Lect. De virginibus. de Comm. [128]

In II. Nocturno.

Ex libro secundo Dialogorum sancti Gregorii Papae.

Lectio iv. Cap. xxxij.

Scholastica, venerabilis patris Benedicti soror, omnipotenti Domino ab ipso infantiae tempore dedicata, ad eum semel per annum venire consueverat, ad quam vir Dei non longe extra januam in possessione monasterii descenderat. Quadam vero die venit ex more, atque ad eam cum discipulis venerabilis ejus descendit frater, qui totum diem in Dei laudibus sacrisque collationibus jam noctis tenebris, simul acceperunt cibum. Cumque adhuc ad mensam sederent, et inter sacra colloquia tardior se hora protraheret, eadem sanctimonialis femina soror ejus eum rogavit, dicens: Quaeso te, ut ista nocte me non deseras, ut usque mane de caelestis vitae gaudiis loquamur. Cui ille respondit: Quid est quod loqueris, soror? manere extra cellam nul-